Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26172
Copyright: Admont, Benediktinerstift

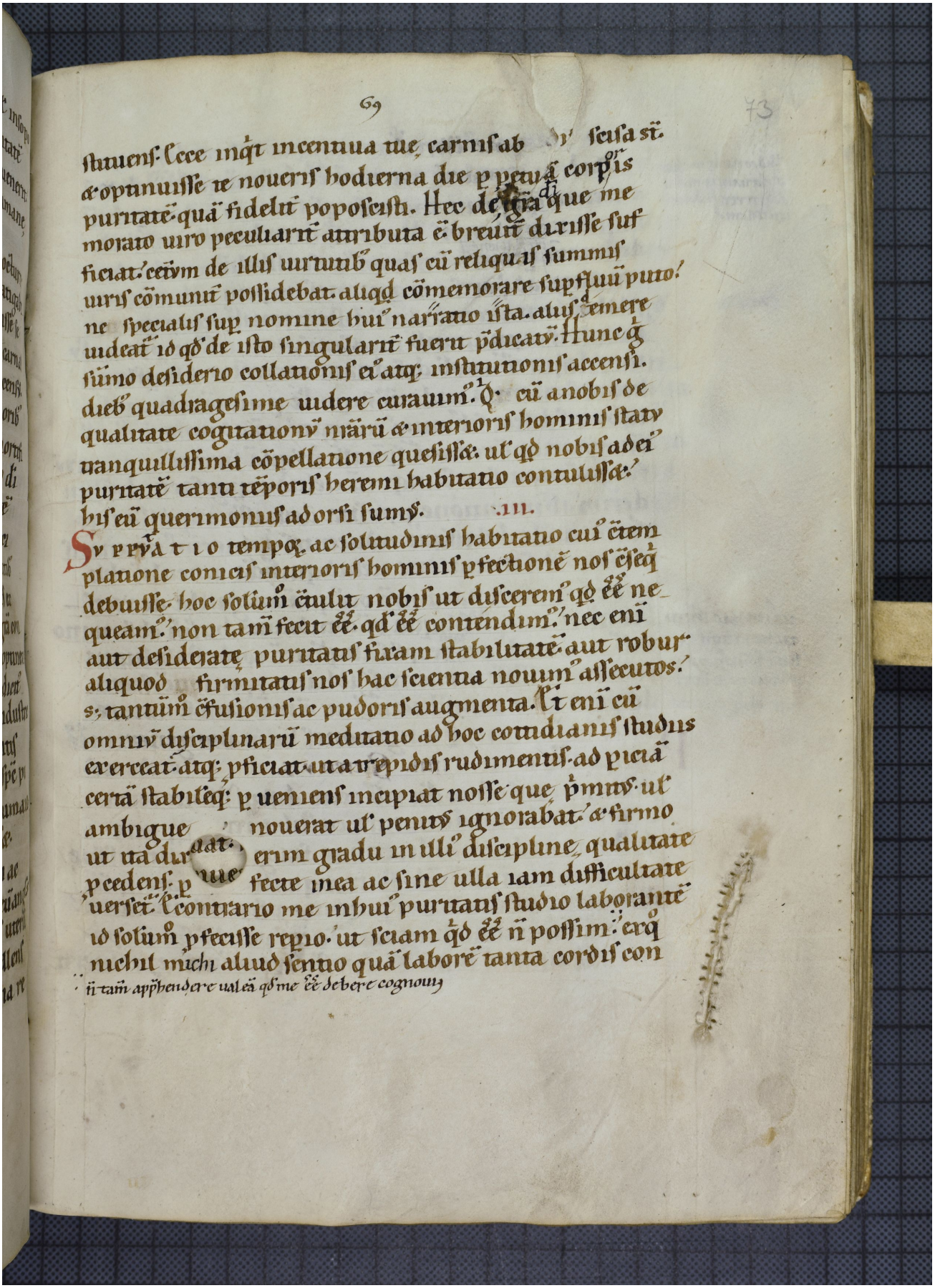

stuens. Ecce inq̃t incentiua tue carnis ab [illegible] scisa sit.
& optinuisse te noueris hodierna die p petiā corporis
puritatē quā fidelit̃ poposcisti. Hec de ira dei que me
morato uiro peculiarit̃ attributa ē breuit̃ duxisse suf
ficiat. ceterum de illis uirtutib̃ quas eū reliquis summis
uiris cōmunit̃ possidebat aliqd cōmemorare supflui puto.
ne specialis sup nomine hui narratio ista alius temere
uideat id qd de isto singularit̃ fuerit p̃dicatū. Hunc q̃
sūmo desiderio collationis ei atq; institutionis accensi.
dieb̃ quadragesime uidere curauim. Q. eū a nobis de
qualitate cogitationū nr̃ārū & interioris hominis stat
tranquillissima cōpellatione quesissē. ut qd nobis ad ei
puritatē tanti tēporis heremi habitatio contulissē.
his eū querimonis ad ortsi sumus. .III.

Supplicatio temporis ac solitudinis habitatio cui etem
platione conicis interioris hominis pfectionē nos esse
debuisse. hoc solum eculit nobis ut disceremus qd esse ne
queamus. non tamen fecit esse. qd esse contendimus. nec enim
aut desiderate puritatis furam stabilitatē aut robur
aliquod firmitatis nos hac scientia nouimus assecutos.
s; tantum effusionis ac pudoris augmenta. Ut enim eū
omniū disciplinarū meditatio ad hoc cotidianis studiis
exercear atq; pficiat ut a repidis rudimentis ad pficiā
certā stabileq; p ueniens incipiat nosse que prius ut
ambigue [illegible] nouerat ut penitus ignorabat. & firmo
ut ita dicat [illegible] erim gradu in illi disciplinē qualitate
p cedens. p[illegible]uer[illegible] fecte in ea ac sine ulla iam difficultate
uerset. Econtrario me imbui puritatis studio laborantē
id solum pfecisse repio. ut sciam qd esse n possim. erq
nichil michi aliud sentio quā laborē tanta cordis con
ti tam apphendere uale qd me esse debere cognoui